

U panského dvora

$\text{♩} = 164$

U pan - ské - ho dvo-ra náš Vi - tou - šek o - rá, stra - ka - té

F C7 F

vo - leč - ky má.

Až po - le do - o - rá,

C7 F B

na mě si za - vo - lá, on mě už zda - le - ka zná.

F C7 F

2. Darmo, můj milej, Vitoušku, rozmilej,
darmo ty na mě voláš;
[:volej ve dne v noci, není ti pomoci,
mne se už nedovoláš.:]
3. Já už mám jiného hochu upřímného,
ten je mi nad tě dražší:
[:víc na mne nevolej, hluboko zaorej,
na věky lásku naši!:]